

Říjen

Divadelní zpravodaj

111. sezóna 2020/2021

PŘEDPLATNÉ NA SEZÓNU 2020/21

NA VENKOV S REŽISÉREM JANUSZEM KLIMSZOU

BEZ KOSTÝMU S ŽÍTKOVSKÝMI BOHYNĚMI A KYTAROU

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY ✨ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ Z CYKLU INPROJEKT

Říjen

**SEZÓNNÍ
PŘEDPLATNÉ**
OD 12. ŘÍJNA
V PRODEJI
📎 str. 11

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	18:00	NÁHRADA ZA 2. 4.	AŽ USTANE DĚŠT	KONEC 20:20	N	2019 2020	
PÁTEK	2.	19:00	KOLAPS					
Novocirkusová show, která vyniká jemným humorem, bravurní pozemní akrobacií a čistotou. Režie T. Legierski. Losers Cirque Company, Praha								
SOBOTA	3.	19:00	NÁHRADA ZA 14. 3.	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 21:15	P1	2019 2020	
NEDĚLE	4.	19:00	NÁHRADA ZA 15. 3.	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 21:15	P2	2019 2020	
PONDĚLÍ	5.	17:30	AUDIENCE U KRÁLOVNY		KONEC 19:50	J	2019 2020	
ÚTERÝ	6.	19:00	NÁHRADA ZA 23. 4.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 21:40	V	2019 2020	

STŘEDA	7.	19:00	NÁHRADA ZA 31. 3.	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 21:15	K	2019 2020
PÁTEK	9.	19:00	NÁHRADA ZA 3. 4.	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30		
SOBOTA	10.	19:00	E. De Filippo / FILUMENA MARTURANO			★	
Co všechno musí podstoupit prostá žena, aby dostala k oltáři zhýralého boháče a pro své syny zabezpečila rodinu... Jedna z nejlepších italských her, ve které se střídají humorné scény s dramatickými. V hlavních rolích S. Stašová a S. Skopal . Režie Z. Kaloč. Agentura Harlekýn, Praha							
NEDĚLE	11.	17:00	KRÁSKA A ZVÍŘE		KONEC 19:15		
ÚTERÝ	13.	19:00	TŘI VETERÁNI		KONEC 21:05		A
STŘEDA	14.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY		KONEC 21:20		B
ČTVRTEK	15.	18:00	NÁHRADA ZA 4. 5.	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20:45	Z	2019 2020
PÁTEK	16.	10:00	NÁHRADA ZA 13. 3.	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 12:15	VG	2019 2020
		19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ		KONEC 20:30	↔	
PONDĚLÍ	19.	10:00	K. J. Erben / KYTICE		KONEC 11:30	↔	ŠK
Národní poklad z jiné perspektivy. Dramatizace české literární klasiky aneb Kytice očima dětí a studentů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK							
		17:00	NÁHRADA ZA 16. 3.	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 19:45	L	2019 2020
ÚTERÝ	20.	19:00	NÁHRADA ZA 17. 4.	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 21:15		F
STŘEDA	21.	19:00	NÁHRADA ZA 22. 4.	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30	↔	R
ČTVRTEK	22.	17:30	AUDIENCE U KRÁLOVNY		KONEC 19:50		S
PÁTEK	23.	10:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY		KONEC 12:20		D
		18:00	TŘI VETERÁNI		KONEC 20:05		
SOBOTA	24.	18:00	NÁHRADA ZA 4. 4.	MIKVE	KONEC 21:20		G
NEDĚLE	25.	15:00	NÁHRADA ZA 10. 5.	K. J. Erben / OBUŠKU, Z PYTLE VEN!		Pn	2019 2020
Muzikálové provedení klasické pohádky o chudém ševci Matějovi, kterého nestydatě okrade vykutálená dvojice hostinských, za což ji však stihne zasloužený výprask... Režie D. Pražáková. Divadelní společnost Julie Jurištové, Praha							
PONDĚLÍ	26.	8:30	OBUŠKU, Z PYTLE VEN!				ŠK
		10:30	OBUŠKU, Z PYTLE VEN!				ŠK
		17:00	NÁHRADA ZA 11. 5.	OBUŠKU, Z PYTLE VEN!		Pp	2019 2020
ÚTERÝ	27.	19:00	H. Lewis – J. Sayer – H. Shields / HRA, KTERÁ SE ZVRTLA			★	
Komedie roku z GRAND Festivalu smíchu 2020. Bláznivá veselohra o nelehkém inscenování pravé anglické detektivky. Představení amatérského souboru stíhá jedna nehoda za druhou... Hrají K. Sitková, M. Vejdělek, O. Volejník a další. Režie J. Slánský. Městské divadlo Kladno							
STŘEDA	28.	18:00	DIVADELNÍ KOMEDIE		KONEC 20:10	DERNIÉRA	str. 20–21

ČTVRTEK	29.	19:00	TŘI VETERÁNI	KONEC 21:05	C
PÁTEK	30.	19:00	NÁHRADA ZA 10. 4. SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 21:15	E
SOBOTA	31.	18:00	NÁHRADA ZA 18. 4. SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 20:15	T

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	1.	19:00	NÁHRADA ZA 2. 4.	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny	 str. 22
Setkání s herci a jejich hosty – neformálně a s humorem. Moderátorka J. Uherová si do své zábavné talk show tentokrát pozvala P. Janečkovou a režisérku K. Duškovou za hudebního doprovodu T. Lněničky a L. Špínera .					
PÁTEK	2.	19:00	NÁHRADA ZA 23. 4.	TEREZA KRIPPNEROVÁ & THE MASTERS	
Jazzový kvartet v čele se zpěvačkou T. Krippnerovou se sametovým hlasem a energickým vystupováním. Jejich swing, latin jazz, balady a autentické improvizace diváky roztančí i dojmou.					
ČTVRTEK	8.	19:00	NÁHRADA ZA 29. 4.	Paletáci / IMPRO À LA TARANTINO	
Kdo by neznal Tarantinův biják Pulp Fiction! Paletácký gang prozkoumal principy, které v tomto filmu fungují, a jeho členové se už třesou, jak před vámi vytvoří úplně nové, improvizované historky z podsvětí...					
PÁTEK	9.	10:00	VENKOV	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	
		19:00	POCHYBY	KONEC 20:55	H ₁
SOBOTA	10.	19:00	VENKOV	PREMIÉRA str. 8–9	
NEDĚLE	11.	15:00	K. Čapek / POHÁDKA POŠŤÁČKÁ		
Pohádková návštěva staré pošty za doprovodu pana Kolbaby – v noci se seznámíte s poštovními skřítky a kvůli dopisu bez adresy projedete celou českou zemí. Režie P. Liška. Divadelní spolek MIMos, Praha					
		17:00	POHÁDKA POŠŤÁČKÁ		
PONDĚLÍ	12.	8:30	POHÁDKA POŠŤÁČKÁ ŠK		
		10:00	POHÁDKA POŠŤÁČKÁ ŠK		
ÚTERÝ	13.	9:00	D. Bartůňková / ČERTŮV ŠVAGR ŠK		
Pohádka plná humoru, kouzel a písní, která děti zavede do světa, kde není nic nemožné a kde i peklo umí být poctivější než svět lidí. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
		10:30	ČERTŮV ŠVAGR ŠK		
ČTVRTEK	15.	19:00	NÁHRADA ZA 11. 3.	STOPEM SE PSEM V ASIÍ	
33 000 km dlouhá procházka se psem po 19 státech Euroasijského kontinentu. Cestovatel S. Král a fenka Corey vyrazili stopem do Japonska. Ve Vladivostoku je nepustili na trajekt, tak skončili ve Střední Asii. Vznikl z toho příběh, kde nebudete věřit, co všechno se může pokazit...					
PÁTEK	16.	19:00	NÁHRADA ZA 13. 3.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30 E ₂

SOBOTA	17.	18:00	VENKOV					U₁
ČTVRTEK	22.	19:00	TRDLO – FOLK-FOLKLÓR	Koncert pardubické folk-folklórní skupiny, která hraje lidovou hudbu jinak než klasické folklórní soubory. Během své existence si kapela vytvořila osobitý a pro ni typický styl aranžování lidových písní s převažujícími prvky folku, ale i jazzu a vážné hudby. Jako hosté vystoupí H. Vedralová a Muziga .				
PÁTEK	23.	19:00	POCHYBY	KONEC 20:55				P2_A ²⁰¹⁹
PONDĚLÍ	26.	19:00	NÁHRADA ZA 6. A 7. 4.	W. Höll / MY JSME TŘI	PREMIÉRA 		str. 10	M2 ²⁰¹⁹
				Poetické drama o tabuizovaném tématu narození postiženého dítěte, se kterým se současná společnost stále těžce vyrovnává. Hrají P. Janečková, K. Šafránková a M. Mejzlík. Režie A. Bolfová. Inscenované čtení v rámci cyklu INprojekty .				
STŘEDA	28.	19:00	VENKOV					B₁

POEDIUM V KLUBU

ČTVRTEK	8.	19:00	NÁHRADA ZA 27. 3.	KOMU PATŘÍ JAZZ...	ZRUŠENO!
				Z provozních důvodů zrušeno bez náhrady. Vstupné se vrací v místě zakoupení. Děkujeme za pochopení!	

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	2.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KOLÍN		
ČTVRTEK	8.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	MLADÁ BOLESLAV		
SOBOTA	17.	19:00	NÁHRADA ZA 1. 4.	NORMÁLNÍ DEBIL	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)	HK
STŘEDA	21.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	TRUTNOV		
ÚTERÝ	27.	19:00	NÁHRADA ZA 5. 5.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	CHRUĐIM	CH

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

M. Crimp / VENKOV

Napínavý milostný trialog s nádechem morfia. Lékař Richard a jeho žena Corina opustili velkoměsto a začali žít obklopeni přírodou. Richard jezdí za svými nemocnými po celém obvodu. Jedné noci přiveze domů dívku v bezvědomí, kterou údajně viděl ležet u cesty. A je po idyle, všechno se zvrtné. Hrají P. Janečková, M. Mejzlík a V. Malá. Režie J. Klmsza.

 str. 8–9

POPISKY DALŠÍCH UVÁDĚNÝCH INSCENACÍ NALEZNETE NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ →

DÁLE HRAJEME:

H. Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková, za roli Širy v širší nominaci na Cenu Thálie 2018/19. Režie K. Dušková.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Výpravná romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

J. P. Shanley / POCHYBY str. 12–13

Napínavá komorní hra o slabinách skálopevné víry ve správnost vlastních dobrých úmyslů. Zkušená sestra Aloysius, představená chlapecké církevní školy, obviní otce Flynna, charismatického učitele náboženství a tělocviku, ze zneužívání jednoho z chovanců školy. Je si ale skutečně jistá, že jedná správně? Hrají J. Janoušková, J. Pejchal, R. Chvalová a E. Lásková. Režie P. Krejčí.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

A. Bovell / AŽ USTANE DĚŠŤ

V mysteriózní hře, odehrávající se v letech 1959–2039, se rozkrývají tajemství několika lidských životů. Hrají R. Chvalová, J. Láška, V. Malá, L. Mecerodová, M. Mejzlík, M. Sikorová a další. Režie F. Nuckolls.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky v hudbou a písněmi zpívá M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láška, P. Janečková, E. Lásková, L. Špiner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020 a K. Hulcová s oceněním za nejlepší ženský herecký výkon! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špiner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

B. Ahlfors / DIVADELNÍ KOMEDIE

Komedie z divadelního zákulíší, která nabízí zábavný pohled do procesu, v němž se v jednom oblastním divadle rodí nová inscenace. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, L. Mecerodová, M. Sikorová, Z. Rumpík, A. Postler, T. Lněnička a J. Musil. Režie P. Novotný.

K. Ludwig / SHERLOCK V NESNÁZÍCH

Brilantní situační komedie s detektivní zápletkou v prostředí tajemné usadlosti na samotě, na které proslulý herec hostí své kolegy. V hlavních rolích J. Musil a J. Janoušková. Režie J. Ryšánek Schmiedtová.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec j. h., J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

J. Werich / TŘI VETERÁNI str. 14–15

Pohádka pro celou rodinu nejen podle kultovního českého filmu. Zábavný pohádkový příběh tří vysloužilých vojáků, kteří se zapletou do světa kouzel a jejich povahy a pocit moci je svedou proti sobě. V hlavních rolích T. Lněnička, M. Mejzlík a A. Postler. Režie P. Novotný.

J. W. Goethe / SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

Legenda o vášni. Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

PŘIPRAVUJEME NA LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **8.** 19:00

SWING NYLONOVÉHO VĚKU POKRAČUJE!

Koncertní show **O. Havelky a jeho Melody Makers**, která představí další tuze žhavé a snad ještě krásší hotjazzové fláky z vrcholné éry bigbandového swingu let 1945–1948!

PÁTEK **13.** 19:00

NÁHRADA
ZA 24. 4.

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

PÁTEK **20.** 19:00

NÁHRADA
ZA 17. 3.

MIKVE

SOBOTA **21.** 19:00

**K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štaidl
E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ**

PREMIÉRA str. 19 **P1**

Nesmrtelný komediální muzikál o lásce, která je silnější než příkaz krále...
V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **29.** 15:00

T. Kraucher / POHÁDKY NA VÁNOCE

Dvě pohádky s písničkami i známými koledami – Jak rozmařilá mlynářka lakotila a Půjdem spolu do Betléma. Režie T. Kraucher. **Divadlo Pohádka, Praha**

17:00

POHÁDKY NA VÁNOCE

Na VENKOV s Januszem Klimszou

Režisér JANUSZ KLIMSZA se v Pardubicích představil inscenací Zojčin byt v roce 2014. Jeho pracovní díř je tak nabitý, že se náš zájem o další spolupráci s ním podařilo naplnit až letos. Na Malé scéně režíruje komorní hru Venkov, kterou roku 2000 napsal významný britský dramatik současnosti Martin Crimp.

Martin Crimp byl jedním z několika autorů, jejichž texty jsme se probírali, než jsme si definitivně pláclí na Venkov. Čím tě autor zajímá a co rozhodlo o tom, že to bude právě tahle hra?

Martina Crima mám hodně rád, osobně mi konvenuje jako ještě několik autorů, třeba Sam Shepard. A Venkov má všechny parametry, které má divadelní hra splňovat: překvapivý průběh plný dějových zvratů, při kterých může divák několikrát změnit názor na postavy a situace, kterých je svědkem. Je to skvělý thriller napsaný pro jeviště, nejsou tam žádné kompromisy. Je tam velice nejednoznačný, netransparentní pohled na svět, který nic apriorně netvrdí a ničemu neslouží ve smyslu nějakých ideologií. Jsou tam tři velice plynokrevné postavy. A je to hluboce lidsky pravdivé, právě v tom, jak se během asi dvou hodin několikrát podíváme na postavy z jiného úhlu, vnímáme je jinak a jinak, a hlouběji. Je to dobře napsaná hra s tajemstvím, ideálním prostorem pro herce a taky se zvláštním humorem, který není na první dobrou.

Venkov v názvu hry znamená trochu něco jiného, než co si pod tím pojmem představujeme. Co všechno se za tím názvem skrývá?

Pravděpodobně jde o nějaký zásadní kontrapunkt mezi venkovem idylickým a drsným, mezi venkovem, jaký si představovali antičtí intelektuálové typu Vergilius, a venkovem z realistického venkovského románu, jaký známe třeba z české literatury 19. století. Je to v takové ironické protiváze dvou poloh, jak si městský člověk venkov představuje, a zároveň je to místo útlaku městských lidí z města. A ještě je to místo původu člověka, civilizace, aspoň v severní Evropě, protože je to hraniční místo mezi pohanským Skotskem a civilizovanou Římskou říší.

Ve tvém režijním repertoáru jsou velká plátna i útlé „komořinky“. Je ti něco z toho bližší, nebo oceňuješ možnost to střídat?

Čím jsem starší, tím víc směřuju, pokud je ta možnost, ke komorním věcem. Venkov je veskrze komorní záležitost pro tři herce, ale mám na mysli i hry s pěti až sedmi postavami, které dávají prostor hereckému divadlu, když je každá role nějak naplněna, nese smysl a vlastní téma a není to velký obraz se spoustou epizodních rolí. Nejsem zastáncem epizodních rolí a spíš hledám hry, kde je možnost hledat v lidských osudech, které mají svou pointu.

Co tě v blízké době čeká?

Ted' mě čeká právě velké plátno, celosouborová inscenace, která se epizodními postavami nevyhne. Je to adaptace románu Oty Filipa Nanebevstoupení Lojzy Lapáčka ze Slezské Ostravy, na kterou se činohra Národního divadla moravskoslezského už dlouho chystá. Dramatizaci píše Tomáš Vůjtek. Je to stylizovaná autobiografická záležitost Oty Filipa, který pochází z ostravské česko-německé rodiny, a zároveň je to historie fotbalového klubu známého dnes pod jménem Baník Ostrava. Takže je to, myslím si, pro ostravské publikum atraktivní záležitost, ale i zajímavý pohled do poměrně komplikovaných dějin toho kraje.

V posledních letech skoro pravidelně režíruješ v pražském komorním Divadle Ungelt. Jaké inscenace jsi tam udělal?

Poprvé to byli Láskou posedlí Sama Shepada. Potom Deštivé dny Keitha Huffa o dvou chicagských policajtech, kamarádech od dětství. Hrají je Richard Krajčo a David Švehlík. Je to výborně napsaná hra, kluci to hrají výborně a je to i komerčně úspěšná inscenace. Dokonce ji viděla i spousta policistů a říkali, že působí velmi věrohodně. Další byla benefice Milana Heina a několika dam, a zároveň taky comeback Reginy Rázlové na jeviště. Mezi úterým a pátkem. Hrála v tom ještě Jitka Čvančarová a Petra Nesvačilová. A zatím poslední hra To mám ale kliku od Roberta Caislyho je černá komedie o vztazích v disfunkční rodině. Tam jsem moc rád spolupracoval se svým bývalým pedagogem Františkem Němcem. A taky s Klárou Sedláčkovou-Oltovou a s Ládou Hamplem. Byla to velmi příjemná práce, ten text je zajímavý, má vtip a je to i trošku duchařina.

Tituly si vybíráš sám, nebo ti je nabízí tamní dramaturg Pavel Ondruch?

Je to tak půl napůl. Vždycky se prohrabeme spoustou textů a tam, kde jsme si oba jisti, si plácneme. Takže asi tak, jak to běžně chodí.

V Národním divadle moravskoslezském, kde jsi kmenový režisér, můžeš ovlivňovat dramaturgii, nebo musíš „plnit úkoly“?

Snažíme se to nějak vypomáhat, abych tam nebyl jenom ten nájemný vrah. Samozřejmě když není zbytek, tak udělám titul, který je mi přidělen. Ale snažíme se, aby to bylo vždycky vzájemně atraktivní a aby nás to všechno zajímalo.

V Ostravě působíš i v Divadle Petra Bezruče, Komorní scéně Aréna a také v zánovním Divadle Mír. Vzpomínám si, že když vznikalo, skoro všichni to pokládali za velice riskantní podnik ve městě, kde mají tradici a své stálé publikum hned tři zavedené činohry. A vida – Divadlo Mír si vede velmi úspěšně. Jak si to vysvětluješ?

Bertík Čuba si nejdřív udělal průzkum, co v ostravské divadelní nabídce chybí. Zkoumal to i mezi vysloužilými dramaturgy. A ti mu řekli (myslím, že konkrétně to byl Láda Slíva), že v Ostravě chybí čistý bulvár. Bertík tento typ divadla nabídl a hned se to chytl. Už po první premiéře. Prostě se přesně trefil do té biologické niky, která nebyla obsazená, a Divadlo Mír se na tenhle repertoár specializovalo. Snad jen jednou zkusili něco jiného a divák dal ihned jasně najevo, že na tohle nepřišel.

Máš úzký vztah k polskému divadlu. Režíruješ i tam?

Už ne. Ačkoli jsem Polák, tak jsem vyrůstal v českém kulturním kontextu a oni to tam taky tak vnímají, že jsem tam trochu exot. Navíc jsem tady natolik zaměstnaný, že Česká republika mě v tuto chvíli vytěžuje na několik sezón dopředu.

Co je v polském divadelním světě jiné než u nás?

Divadlo tam má jinou společenskou váhu. Je něco víc než bavič. Divadlo je tam přece jen i svědomí, arbitř společnosti. Jsou to vysoké úkoly, ale diváci to tam tak berou. Nechodí se do divadla jen zasmát a pobavit.

Jsi náruživý turista. Kam sis už v našem okolí stihl udělat výlet?

Včera zrovna do Luže a na Košumberk. Taký jsem šel pěšky z Chocně do Vysokého Mýta, a to bylo hodně zajímavé. Objevil jsem nádherný rybník zvaný Chobot. Taký jsem byl na Seči. A šel jsem z Nasavrk do Slatiňan. Ještě se chystám pár výletů o nedělích udělat. Než mi zavrou hrady a zámky, to snad ještě stihnu.

Přeju šťastné cesty krajinou i českými divadly. Zlom vaz!

JaP

REŽISÉR J. KLIMSZA NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE CHYSTANÉ NAPÍNAVÉ HRY VENKOV

INSCENAČNÍ TÝM NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE

FOTO P. ŠEDIVÝ

MY JSME TŘI V ŘÍJNU

INprojekt

Premiéra scénického čtení hry současného německého dramatika **Wolframa Hilla MY JSME TŘI** byla původně naplánována na 6. dubna, a i když jsme nejdříve optimisticky věřili, že se uskuteční, nakonec nedošlo ani k zahajovací zkoušce. Kvůli nařízení vlády týkající se koronavirové pandemie jsme inscenaci a veškeré přípravy odsunuli na neurčito.

A protože mi tahle nevšední hra ležela na stole předtím už dlouho a nemohla jsem jí najít režiséra, jsem velice ráda, že se pro ni v nabitém podzimním programu divadla nakonec našlo místo a hlavně že na ní, jak bylo

původně v plánu, může pracovat mladá a talentovaná režisérka **Alexandra Bolfová** (ROZHOVOR S NÍ, KTERÝ VYŠEL V DUBNOVÉM ZPRAVODAJI, NALEZNETE NA WEBU DIVADLA WWW.VCD.CZ). Loňskou sezónu ještě studentka, letos už čerstvá absolventka oboru režie a dramaturgie na brněnské JAMU, kde nyní vyučuje, a nově také kmenová režisérka a šéfdramaturgyně brněnského BuranTeatru kromě práce ve jmenovaném divadle téměř denně zkouší se studenty dramatického ateliéru zlínské Vyšší odborné školy umění, a navíc zakládá nový divadelní spolek v Praze se sympatickým názvem *Averze*, zkrátka nenuď se. Byla to právě ona, kdo loni titul navrhl, a já

ihned souhlasila, protože hru *My jsme tři* vnímám jako výzvu nejen pro režiséra a herce, ale i pro diváky – čili byla by věčná škoda nezařadit ji do dramaturgické linie našeho **cyklu INprojektů**, v rámci něhož pravidelně uvádíme také náročnější texty současné světové dramatiky. Kromě neobvyklé až nedramatické struktury textu, připomínající spíše poezii či hudební partituru, Sašu oslovilo především v moderní společnosti často stále tabuizované téma nevyléčitelné nemoci dítěte, s níž se rodiče musí vyrovnat.

Abychom vůbec mohli titul přesunout, bylo nutné kompletně změnit herecké obsazení, 26. října v 19 hodin se tedy na Malé scéně můžete těšit na **Petru Janečkovou**, naši novou posilu dámské šatny **Karolínu Safránkovou** a na **Martína Mejzlika**. A ještě přidám jedno lákadlo – účast na premiéře přislíbila překladatelka hry, pedagožka a výzkumná pracovnice Ústavu pro českou literaturu **PhDr. Zuzana Augustová, Ph.D.**, která se kromě německojazyčného divadla a dramatu zaměřuje také na současné české drama a divadlo. Srdečně vás proto zveme také na zajímavou a erudovanou diskusi s ní i se všemi tvůrci, která se jako vždy uskuteční po představení.

AnH

SPONZOR POŘADU:

✎ REŽISÉRKA A. BOLFOVÁ PŘI PRÁCI VE ŠVANDOVĚ DIVADLE V PRAZE, FOTO Š. WAIT

← DRAMATIK W. HÖLL, ©AFFOLTER/SAVOLAINEN

POSUNUTÝ PRODEJ SEZÓNŇÍHO PŘEDPLATNÉHO JE TU!

V tomto období by sezónní abonmá bylo již téměř uzavřeno, bohužel však procházíme dobou koronavirovou, která divadelní chod na čas obrátila vzhůru nohama, a tak s prodejem a obnovou předplatného na sezónu 2020/21 přicházíme až nyní (namísto tradičního května).

V aktuální nabídce je **PREMIÉROVÉ předplatné** (P₁ a P₂), **předplatné NA VEŘEJNÉ GENERÁLNÍ ZKOUŠKY** (VG), **JUNIOŘSKÉ abonenty** (J, L, S, Z, K, M, N, R) a **VÝBĚROVÉ PŘEDPLATNÉ** zvýhodňující studenty VŠ a SŠ (V). Obnovování i případnou rezervaci nových abonentních vstupenek na sezónu 2020/21, která bude již 111. divadelní sezónou pardubického souboru, zahájíme v pondělí **12. října**.

Stávajícím premiérovým a generálkovým abonentům budou místa rezervována do pátku 6. listopadu. Juniorským předplatitelům a majitelům abonmá sk. V místa držíme až do pátku 20. listopadu. Po těchto termínech bude neobnovené předplatné prodáváno novým zájemcům!

Abonmá sezóny 2020/2021 bude kvůli přesouváním jarních zrušených představení na podzim kratší a bude obsahovat menší počet představení, která bychom měli uvést do června 2021, abychom další sezónu 2021/2022 už mohli prodávat a odehrát tak, jak jsme u sezónního předplatného zvyklí.

O cenově zvýhodněné předplatné (ať už právě nabízené sezónní, či roční) vždy byl velký zájem, o čemž svědčí i počet našich abonentů, kterých je v současné době přes 8 000! Doufáme, že nás naši předplatitelé v těchto nelehkých časech opět podpoří a zůstanou nám věrni i nadále, za což slibujeme množství kvalitních kulturních zážitků v denně dezinfikovaném divadle.

POZOR! Připomínáme, že není nutné abonenty obnovovat či kupovat osobně v předprodeji, v rámci ušetření času a v současné době i minimalizace osobních kontaktů je výhodnější využít možnosti porřízení abonentek on-line z webových stránek divadla www.vcd.cz!

Vedle sezónních abonentních cyklů stále nabízíme i populární **KUPÓNOVÉ PŘEDPLATNÉ**, které rovněž umožňuje získat vstupenky se slevou. Tento typ abonmá obsahuje osm kupónů, které lze vyměnit za

osm vstupenek na představení dle vlastního zájmu (poskytuje tedy volnost při výběru titulů i termínů představení z repertoáru Východočeského divadla – nevztahuje se však na premiéry, zadaná a plenérová představení a hry hostujících souborů).

Velmi oblíbené jsou také **DÁRKOVÉ POUKÁZKY** v hodnotě 200, 300 nebo 500 Kč, jež mohou posloužit jako originální zážitkové dárky, které pak obdarovaný použije při nákupu vstupenek na představení dle vlastního výběru. Uplatnit se však mohou i při koupi knih, CD či dalších upomínkových předmětů nejen v předprodeji, ale i on-line na již zmiňovaném webu www.vcd.cz.

RaS

PŘEDPLATNÉ

2020-21

111. sezóna abonentní skupiny VG, P₁, P₂, J, L, S, Z, K, M, N, R, V

Divadelní lahůdky každý den!

MLSEJTE A PŘIBERTE

kamarády, spolužáky, kolegy,
sousedy, rodiče, tetu i strýjdu :)

ABONENTKY MŮŽETE ZAKOUPIT I OBNOVIT ONLINE NA WWW.VCD.CZ.

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 12. září jsme se konečně dočkali premiéry strhující hry **POCHYBY**, která měla být uvedena už 6. června, do našich plánů však zasáhl koronavirus. Oceňovaný komorní titul amerického dramatika **Johna Patricka Shanleyho** na Malé scéně ve dvoře inscenoval režisér **Pavel Krejčí**, jenž si ke své první spolupráci s naším souborem přizval **Jindru Janouškovou**, **Elišku Láskovou**, **Josefa Pejchala** a **Romanu Chvalovou**.

Z nadšených reakcí premiérového publika lze soudit, že lýtý „souboj“ sestry Aloysius, ředitelky církevní školy, a obviněného otce Flynn, učitele náboženství a tělocviku, nadchl a bavil. Tato napínavá inscenace s nejednoznačným koncem, velkými hereckými výkony a sugestivní hudbou bude ve vašich myslích rezonovat ještě dlouho po zhasnutí posledních reflektorů...

RaS

JOSEF PEJCHAL JAKO OTEC FLYNN A ELIŠKA LÁSKOVÁ COBY SESTRA JAMES

FOTO PETR ŠEDIVÝ

ROMANA CHVALOVÁ, JOSEF PEJCHAL, JINDRA JANOUŠKOVÁ A ELIŠKA LÁSKOVÁ NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČE.

HOSTY NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ PO PREMIÉRE PRIVÍTAL ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL.

REŽISÉR PAVEL KREJČÍ PODĚKOVAL NEJEN DIVADLU, ALE PŘEDEVŠÍM SVÝM HERCŮM ZA VELMI PŘÍJEMNOU SPOLUPRÁCI.

MILÁ SLOVA PANA REŽISÉRA POTĚŠILA JINDRU JANOUŠKOVOU, ROMANU CHVALOVOU I ELIŠKU LÁSKOVOU.

PETR DOHNAL S DČEROU ELIŠKOU JSOU DŮKAZEM, ŽE V DIVADELNÍM KLUBU VLÁDLA VESELÁ A UVOLNĚNÁ ATMOSFÉRA.

PREMIÉRU SI NENECHALY UJÍT ANI ZUZANA MEJZLÍKOVÁ A NOVÁ ČLENKA SOUBORU KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

SE TŘEMI HERCI O POHÁDKÁCH A TŘECH VETERÁNECH

Těsně před plenérovou premiérou Tří veteránů jsem si na Kunětické hoře povídala s hlavními představiteli naší nové komediální pohádky. A co na sebe MARTIN MEJZLÍK, TOMÁŠ LNĚNIČKA a ALEXANDR POSTLER prozradili, se právě teď dozvíte...

Pamatujete si, že by vám v dětství rodiče nebo prarodiče vyprávěli pohádky? A jaké?

MARTIN: Pohádky mi vyprávěl tatínek, měl je ještě od dědečka. Byly to staré příběhy, ale řekl bych, že si je spíš vymýšlel.

A měnil je postupně?

MARTIN: Moc ne, jenom v detailech. Chtěli jsme, aby vypravoval pořád to samé. A svým dětem jsem pak vypravoval taky ty samé příběhy, i když ne úplně stejné.

LEXA: Můj dědeček mi četl Malého Bobše. To se mi moc líbilo a měl jsem to rád.

Pamatujete si z toho ještě něco?

LEXA: Ano, zvlášť pasáž, jak se Bobeš díval z okna vlaku a lekl se, že se s protijedoucím vlakem srazí, ale ten jel po druhé koleji.

Myslím, že to na tobě zanechalo stopu. (SMÍCH)

LEXA: Ano, vlaky mám rád. (SMÍCH)

TOMÁŠ: Mně četli pohádky taky táta, pak „májovky“, a ty jsem si už četl i sám. Pamatuju si, že po chvíli usínal a z toho polospánku říkal strašné nesmysly. Musel jsem ho budit a opravovat. Na pohádkách jsem vyrostl. Měli jsme doma knihu Sto nejlepších pohádek. A pak Andersena, ale to byly skoro horory, strašné, děsivé...

LEXA: Já mám Andersena rád, ale

přišel jsem mu na chuť až jako dospělý. Pochopil jsem, proč ho Skandinávie miluje. Je vynikající. Mám rád i japonské pohádky, jsou filozofické, více vrstevnaté, v mnohém zajímavější než evropské nebo americké.

Tomáš, čteš doma dětem?

TOMÁŠ: Čtu, dodneška, když je čas, tak večer čteme. Ale vracím se ke klasikám, mám staré pohádky po tátovi, ještě z roku 1943. Například tituly jako Hradečtí trpaslíci, Paví očko, to dnes už nikdo nezná...

Máte ještě dnes rádi pohádky? Treba i filmové?

MARTIN: Asi jo, ale v poslední době se mi ty nové nelíbí. Mám některé oblíbené ze staré doby, například Tři oříšky pro Popelku nebo O létajícím ševci. Ty jsou krásné, protože jsou opravdové, byly tak i hrané. Ani vlastně nevím, kde je hranice mezi pohádkou a vážným příběhem.

TOMÁŠ: Já se rád dívám na pohádky o Vánocích, to je radost. Takže Popelka, O statečném kováři, ty nevynechám.

Martine, nápad uvést Tři veterány vyšel z tvé hlavy. Inspiroval jsi tak režiséra Petra Novotného, který se té myšlenky ujal...

MARTIN: Pořád se vedou divadelní debaty o tom, co uvést v létě na Kunětické hoře. A já si říkal, proč nezahrát příběh pro celou rodinu? Je to specifická pohádka, ne pro úplně malé děti, ale spíš rodinná, pro všechny generace.

A myslel sis i na nějakou konkrétní roli?

MARTIN: Nemyslel jsem si na žádnou. Ale jak tady sedíme, tak patříme k těm nejstarším v souboru, tak to přirozeně padlo na nás. (SMÍCH)

LEXA: Kdyby se mě někdo zeptal, jakou roli chci ve Veteránech hrát já, tak bych si vybral tu svoji.

TOMÁŠ: Já to mám taky tak. Nebo Celníka, na pohodu... (SMÍCH)

Tomáši, jaký je tvůj Bimbác?

TOMÁŠ: Je to vojensky vychovaný tvrdý chlap, ale ještě cítí v srdci lásku a porozumění. V jádru je to hodný člověk, „cítá“.

LEXA: Můj Servác je obyčejný chlap, kuchař, který se dostal do války. Tam potkal dva kamarády, s kterými zažil dobrodružství, ale vlastně omylem. On by raději někde tiše vařil...

MARTIN: Ti kluci jsou tři, ale působí jako jeden člověk, který má různé vlastnosti. Přestože je každý jiný, zůstávají po vojně spolu, protože se mají rádi. Jsou to dobří kamarádi. Baví mě, jak jsou hození do nového světa, pohádkového, bizarního...

Co máte na Třech veteránech rádi?

TOMÁŠ: Má to moudro, je pod tím podepsaný Werich. A poselství, že lidé by si vzájemně měli dělat radost, nemyslet jenom na prospěch. Myslím, že to povznáší.

LEXA: Ta pohádka je známá Werichovou poetikou...

TOMÁŠ: ...která se potkala se Svěrákovým humorem. Kdo nezná předlohu Fimfárum, určitě viděl film.

MARTIN: Ano, má to poselství. V životě dostáváme dary – lásku, přátelství – a nevážíme si jich, přijdeme na to, až když je ztrácíme. Člověk by si měl dělat radost, ale měl by myslet i na jiné, nejen na svůj prospěch.

V čem tkví kouzlo představení na Kunětické hoře?

MARTIN: To je asi otázka spíš pro diváky. Ale zdejší prostředí má svou magii, která navíc koresponduje s příběhem. A pokud nepříší a není zima, tak tu lidé můžou strávit pěkný večer...

LEXA: Myslím, že lidé jsou nadšení, protože už sám plenér dělá hodně.

TOMÁŠ: Jasně. Není to jenom divadlo, ale i výlet, klobása, pivo, děti...

Ale pro vás je hraní tady taky výjimečné, ne?

LEXA: Každý večer je tu jiná atmosféra. Někdy fouká, prší, jindy nás čeká pěkný večer. V půl deváté se to všechno zklidní, nastane takové zvláštní ticho... Pokud není zrovna premiéra, kdy je člověk vystresovaný, tak si to tu i my užíváme.

TOMÁŠ: Když je ale zima, tak je to „voprůz“, a velký! Když je hezky, pak je to příjemné.

V září jsme Tři veterány po dvanácti plenérových reprízách přenesli do Městského divadla a diváci zde byli nadšení stejně jako na Kučce. Ráda bych inscenaci popřála dlouhý a úspěšný život, ať už v divadle, či pod širým nebem, a divákům i hercům, aby si vážili darů, které jim život přináší.

JaU

➤ M. MEJZLÍK COBY PANKRÁC, A. POSTLER JAKO SERVÁC A T. LNĚNIČKA V ROLI BIMBÁCE VE TŘECH VETERÁNECH NA KUNĚTICKÉ HOŘE, FOTO J. SEJKORA

OHLEDNUTÍ ZA LETOŠNÍM „ROZMARNÝM LÉTEM“

Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným! Známé postesknutí z pera Vladislava Vančury se letos jistě vybavovalo všem, kteří museli rušit naplánované dovolené v zahraničí, ale i ostatním, kteří sice vycestovali, ale se zásobami roušek a s jistou obavou z možné následné karantény či testů na covid. Přesto bylo léto opět nabitě zážitky, výlety, poznáváním krás známých i neznámých koutů České republiky, nakonec i těch vzdálenějších, a samozřejmě také nezbytným odpočinkem. A o pár našich vzpomínek se s vámi znovu rádi podělíme...

RaS

JAN MUSIL: Foceno na začátku prázdnin. Dohráli jsme poslední představení. Rodina přijela a my pokračovali rovnou do JESENÍKŮ. Náhdera. Ta ruka patří mému synovi. :-)

MARTIN MEJZLÍK: Tiské stěny v Českém Švýcarsku. Naše již skoro dospělé děti zkrátka milují túry s rodiči...

ALEXANDR POSTLER: Nejděsivější zážitek z léta: náš kocourek Špuntík vylezl v poli na trafo a byl zasažen elektrickým proudem. Jako zázrakem našťastí přežil, ale měl popáleniny na zádech, břišku a polštářcích na zadních tlapkách. Šmrnclo mu to taky pusou, ale za čtrnáct dní už byl zase jako dřív.

ROMANA CHVALOVÁ a JIŘÍ KALUŽNÝ: Letošní prázdniny = tradiční zavařování okurek a koupání v moři. Vše proběhlo bez újm na zdraví.

MARTINA SIKOROVÁ: Letošní prázdniny pro mě byly o výletech po České republice, krásné to bylo. A bacha, při té příležitosti se ze mě stala začínající motorková spolujezdkyně (s velkým respektem k této adrenalinové vášni).

PETRA JANEČKOVÁ a LADISLAV ŠPINER: Prázdniny jsme strávili na chalupě a potom u kamaráda v Krkonoších. Zbytek léta jsme si užívali na moři na lodi a poznávali všechny ostrovy Chorvatska. Více jsme toho o prázdninách nestihli, protože byly trochu kratší...

ZDENĚK RUMPÍK: Letos jsme odletěli na úžasnou Maltu. Před odjezdem jsme si pustili film Obléhání Malty a byli jsme v šoku. O takovém hrdinství Malťanů jsme neměli potuchy. Protože ve Vallettě (hlavní město) jsme nebyli poprvé, soustředili jsme se na tu otřesnou válečnou historii (2. světová válka). Pro mě jako divadelníka byl nejcitlivější pohled na rozbombardované divadlo – dnes je v jeho troskách letní scéna – s viditelnými pozůstatky po šrapnelech na zbytcích sloupů. V naší oblíbené ulici jsme pak těch výmluvných svědků války viděli ještě spoustu. Když jsem si uvědomil, že Maltě zbýval jen týden zásob do úplného vyhladovění a totálního zničení fašisty, bylo mi fakt ouvej, i když je v poslední chvíli zachránili spojenci! Od té doby si Malťanů nesmírně vážím.

JOSEF PEJCHAL: Pálava v lehkém oparu. Krásný výlet z Kobylí s celou rodinou. Dovolená nejprve v jižních Čechách a pak i na jižní Moravě. Krásné zážitky s přáteli, příbuznými a hezkou přírodou. Máme tu hezky!

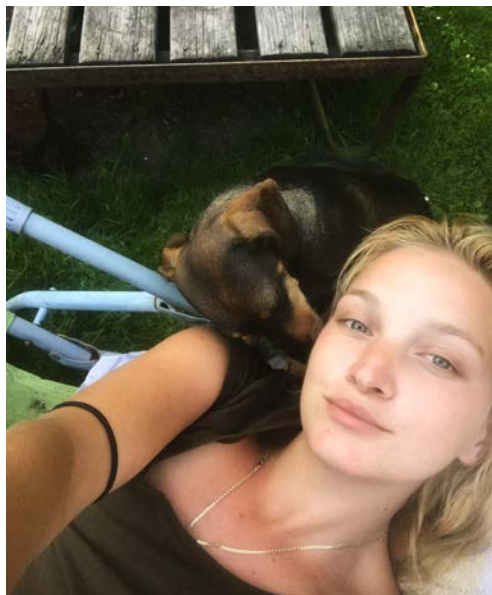

PETR BOROVEC: Jezdil jsem do „zblbnutí“ na kole a nabíral energii, kde jinde než doma na Moravě. A samozřejmě se už od prvního dne volna NESKUTEČNĚ!!! těšil zpět do práce. :-)

LÍDA VLÁŠKOVÁ: Letošní prázdniny jsem se opět potkávala se svými kamarády, dalšími sympatickými lidmi a více než minulé prázdniny jsem si užívala na pardubickém závodistišti – kvůli koronaviru byly kvalifikační dostihy na Velkou pardubickou přesunuty na červenec a srpen. Pro mě a mého syna Ondřeje byly nejpalčivější hned ty první: k nedožitým osmdesátým narozeninám Ondřejova otce uspořádal Dostihový spolek Memoriál Kamila Kuchovského a my s Ondrou předávali ceny vítěznému družstvu. Měli jsme oba zvláštní pocit, když se nad závodistištěm neslo Memoriál Kamila Kuchovského, ale zároveň jsme byli vděční, že lidé od koní na Kamila nezapomínají.

DAGMAR a PAVEL NOVOTNÍ: Kdo ví, co bude v zimě...

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ: Prázdniny jsem převážně trávila na brigádě v Praze. Veškerý volný čas jsem pak věnovala rodině a své milované Lili v Písku. Nejlépe nám bylo u řeky. Konec prázdnin jsem věnovala přátelům a zábavě. Do divadla jsem se moc těšila.

VERONIKA MALÁ: Prázdniny jsem letos trávila po Čechách... nějaký čas u vody a nějaký čas doma, a jelikož jsem celé prázdniny čekala na opravu svého auta a pokračovala v úpravách interiéru na obytný vůz, snila jsem o tom, až se zase příští rok poženou na prázdniny k oceánu...

EIIŠKA a JOSEF LÁSKOVI: Letošní prázdniny jsme se kvůli aktuální situaci rozhodli nic neplánovat. Ale i přesto jsme si užili krásné léto. Byli jsme s naším karavánem u Bodamského jezera, které nás překvapilo svou rozlohou a taky tím, že se tam člověk cítí jako u moře. Během výletu kolem jezera jsme stihli projet hned několik krásných měst a vlastně i zemí, protože jezero spojuje Rakousko, Německo a Švýcarsko. Ke konci srpna jsme ještě stihli týdenní plavbu na plachetnici v Chorvatsku a krátký výlet na motorkách po krásách Šumavy. No rozhodně si letos na nedostatek zážitků stěžovat nemůžeme. :-)

NOC V DÍLNÁCH

V pondělí 24. srpna ještě před oficiálním zahájením sezóny 2020/21 se v čalounické dílně a krejčovně konaly předávací porady nad návrhy scény a kostýmů chystané inscenace **NOCI NA KARLŠTEJNĚ**, kterou již zkouší režisér **Petr Novotný**. Pod výtvarnou podobou dekorací je podepsán **Ivo Židek**, kostýmy jsou z dílny **Romana Šolce**. Premiéra oblíbeného muzikálu s hostujícími **Petrem Štěpánkem** v roli Karla IV. a **Martinou Sikorovou** coby jeho manželkou Eliškou se uskuteční v sobotu 21. listopadu v Městském divadle.

Více fotografií z „předávací“ naleznete na www.vcd.cz.

RaS

POHLED NA JEDEN ZE SCÉNOGRAFICKÝCH NÁVRHŮ I. ŽÍDKA.

V KREJČOVNĚ JEDNOTLIVÉ KOSTÝMY NAMÍSTO VÝTVARNÍKA PŘEDSTAVOVAL SÁM REŽISÉR P. NOVOTNÝ. FOTO J. SEJKORA

NĚCO KONČÍ, NĚCO JINÉHO ZAČÍNÁ...

D. NOVOTNÁ S J. JANOUŠKOVOU A M. SIKOROVOU V DIVADELNÍ KOMEDII, FOTO M. KLÍMA

V předloňské sezóně jsme uvedli dvě hry, které se zabývají, každá po svém, prací v divadle. Vystupují v ní herci, autoři, režiséři i divadelní ředitelé a producenti. Shodou okolností obě režíroval Petr Novotný. A jednu z nich, tu, která se odehrává v současnosti, tedy DIVADELNÍ KOMEDII, čeká 28. října derniéra. Při této příležitosti jsem si povídala s DAGMAR NOVOTNOU, která v inscenaci hraje jednu z hlavních rolí – režisérku a ředitelku v jedné osobě.

Dášo, my divadelníci předpokládáme, že když máme tak neobvyklou práci, že to zajímá i naše diváky. Že chtějí vidět za oponu, do zákulisí, že chtějí vědět, jak divadlo vzniká a jací jsme. Myslíš si, že to tak skutečně je?

Myslím si, nebo spíš doufám, že ano! Vidět, jak se zkouší hra, poznat, co herci prožívají, jaké mají problémy, nemyslím jenom osobní, ale třeba i jak jim to nejde na jevišti... To je náš život a myslím, že je pro diváky atraktivní.

Režisérku i ředitelku jsi hrála poprvé v životě, že? Měla jsi někdy ty sama touhu režírovat?

V žádném případě! Pamatuji si, že když se hra zkoušela, dělala jsem rozhovor, v němž jsem tuto otázku taky dostala. Takže opakuji – nikdy jsem neměla tyto ambice. Skutečně můžou být všichni v klidu. (SMÍCH) Pouze jsem si to s chutí zahrála a ještě naposledy zahraju.

Kde jsi čerpala inspiraci pro roli režisérky? Měla jsi nějaký vzor?

Měla – pana režiséra Petra Novotného! On to režíroval a říkal: Tak se občas podívej na mě, jak to dělám! Tak jsem se na něj občas podívala a trochu jsem z něj čerpala. Ale herecká práce je něco jiného než jenom kopie, je tam samozřejmě i kus ze mě.

Ve tvé postavě se spojuje práce režisérky i ředitelky divadla. Myslíš si, že je to pro ženu i v dnešní době, která více přejí emancipaci žen, těžké postavení?

Myslím, že určitě! Když to řeknu lidově, musím to být pěkný „záhul“. Teda předpokládám. Nikdy jsem to nezažila, já to jenom hraju. Vedení divadla, a nejen pro ženu, je mimořádně zodpovědná práce... I režie je zodpovědná, ale ředitel musí vést celé divadlo, a navíc neustále bojuje o peníze. O to je to složitější. Obdivuji lidi, kteří to dokážou, a obdivuji i našeho ředitele Petra Dohnala, že to umí. Je to dar. Já bych to v žádném případě dělat nemohla. Nemám na to dostatek suverenity ani odvahy.

Měla jsi ráda Divadelní komedii? Bude se ti po ní stýskat?

Bude! Nejen proto, že v ní mám velkou roli, ale byla to příjemná práce, sešla se fajn parta. Moc mě mrzí, že to končí.

Něco končí a něco jiného začíná, tak to v divadle je. Co tě teď čeká?

Noc na Karlštejně. No co bych tam asi mohla hrát, že? Už se těším na brnění! (MODŘÍ UŽ VĚDÍ, ŽE BUDE HRÁT HOFMISTRYNI OFKU – POZN. RED.) Pak vím, že mě čeká práce s režisérkou Katkou Duškovou na Žitkovských bohyních. Takže nejbližšího půl roku to bude moc hezká práce.

V čem tě ještě můžou naši diváci vidět, na co bys je pozvala?

Naše srdcovka v dámské části souboru je Mikve. Je to vážné téma, ale velmi krásná inscenace.

Společenstvo vlastníků je v současné době aktuální téma, lidé asi znají i stejnojmenný film. Miluji Zamilovaného Shakespeara. Mám tam dva výstupy, ale na to se pokaždé velmi těším. No a pak takový evergreen – Bláznivé nůžky. Ty asi budeme hrát, dokud budeme chodit. (SMÍCH)

Divadelní komedie, Shakespeare, Nůžky, teď Noc Karlštejně – to jsou všechno režie Petra Novotného. Takže tak nějak odhaduji, že tě jako herečku má rád...

Taky to tak odhaduji. A je to oboustranné, i mně se s Petrem moc dobře dělá, protože si důvěřujeme.

Ani jsem nestačila Dáše poděkovat za rozhovor a už si povídám s LUKÁŠEM LUCKY BOTTOU, našim zvukařem, který byl také součástí inscenace Divadelní komedie, kterou nejen zvučil, ale i v ní v roli zvukaře vystupoval a dokonce zpíval. Měl tak možnost předvést svoje mimořádné pěvecké nadání.

Lukáši, naposledy jsi účinkoval v My Fair Lady, pak ses zařekl, že na jeviště už nevstoupíš. Co nebo kdo tě přiměl, že jsi udělal opak?

No to musíš ale vysvětlit! Já se zařekl, že už nikdy nevstoupím na jeviště, protože pokaždé když jsem přišel na další představení po prázdninách, neoblékl jsem kostým. MFL jsem začal hrát v kalhotách a košili a derniéru prožil prakticky ve stanu. To už jsem nechtěl opakovat. Ale potom přišel ten zlej pan režisér, udělal smutné

psí oči a spustil: „Bráško, bez tebe to nepůjde, to bude hezoučkový, zpíváš to překrásně a uděláme to tak, jak budeš chtít, aby ti bylo dobře...“ Podtrženo sečteno, vydíral mě chválou a já podlehnul.

Jsi zvukař a skvěle zpíváš. Hraješ zpívajícího zvukaře. Hraješ tedy sám sebe, nebo nějakou smyšlenou postavu?

Hraješ? Opravdu jsi to slovo řekla? Stydím se tam sám za sebe a každou vteřinu se modlím, aby už byl konec a já mohl utéct.

Vím, že tě režisér Novotný oslovil, abys hrál i v Noci na Karlštejně. Jak to dopadne, víš? Jak ses rozhodl?

Vím. Odmítnul jsem to a teď mám hrozný strach, že přijde: „Bráško, ...“

Netoužíš někdy hrát a zpívat v nějakém muzikálu?

Vůbec ne. Muzikál je podle mě velmi těžká disciplína a měli by ji dělat profíci. Já hrát neumím a jsem si toho vědom. Zpívám jen amatérsky pro radost, blbě vypadám a proč někoho mučit tím, že s takovou výbavou ještě přidám parodii na pohyb? Je zázrak, že moje vystupování ještě není trestné.

Jsi jedním z tria Les Trois a zpíváš povětšinou francouzské šansony, ale i jiné písně ve francouzštině. Prý máš skvělou výslovnost, já osobně to neumím posoudit, ale věřím. Pořád se učíš, trénuješ tento jazyk?

Hrozně rád bych odpověděl, že denně studuju a věnuju se tomu, protože francouzštinu miluju. Pravda je však taková, že i když učebnici беру čas od času do ruky, už dvanáct let jsem v osmé lekci. Malheureusement, c'est vrai. Je n'invente rien.

Jaké máš další plány, hlavně s kapelou?

Hele, hned jak ti na vše odpovím, tak vezmu pejska na prochajdu a dám si dobrý kafe. To je nejdál co plánuju. Pokud jde o kapelu, dokud nás bude bavit společně hrát a lidi bude bavit chodit na naše koncerty, pak budeme určitě čas od času někde vystupovat.

Bude se ti po Divadelní komedii stýskat?

Jani, popravdě, asi nebude. Oddychnu si, že jsem to zvládnul a přes všechnu snahu působit sebevědomě se dokázal překonat. Na jeviště patří herci, ne zvukaři.

JaU

➤ ZPÍVÁJÍCÍ ZVUKAŘ L. LUCKY BOTTA
V DIVADELNÍ KOMEDII, FOTO M. KLÍMA

Bez kostýmu

S ŽITKOVSKÝMI BOHYNĚMI A KYTAROU

K. DUŠKOVÁ NA LOŇSKÉM GRAND FESTIVALU SMÍCHU,
FOTO M. KLIMA

Více jak polovina režisérů jsou introverti. To je zdánlivě vlastnost, která by jim mohla zabraňovat vykonávat povolání, neboť denně pracují s herci a řídí poměrně dost velký kolektiv pracovníků v zákulisí. Jsou nuceni rozdávat úkoly a rychle se rozhodovat, a přesto jsou v soukromí často až stydliví.

Pravda je taková, že i spousta herců „trpí“ tímto „neduhem“, jen někteří jsou veselí, bezproblémoví extrovertní lidé, kteří hýří vtipem a baví celou společnost. To jsou spíše výjimky. A i z nich, když přijdou domů, aby rodina páchla každé slovo. Ale když takzvaně „mají den“, jsou skvělými

společníky a vypravěči. A taková je i **KATEŘINA DUŠKOVÁ**, režisérka, která bude mým hlavním hostem v říjnovém dílu pořadu **Bez kostýmu** aneb Povídání z herecké šatny, který jsme původně měli uvést už 2. dubna (ZAKOUPENÉ VSTUPENKY ZŮSTÁVAJÍ V PLATNOSTI – POZN. RED.), ale do cesty nám vstoupil koronavirus...

L. ŠPNER A T. LNĚVČKA SE POSTARAJÍ O ORIGINALNÍ
HUDEBNÍ DOPROVOD, FOTO J. SEJKORA

Kateřinu pravděpodobně znají všichni naši diváci, když ne osobně, tak určitě z jejích inscenací. Je podepsaná pod několika úspěšnými kusy, které byly a jsou publikem oceňovány. Citlivá komedie *Mezi nebem a zemí* se umístila hned na prvním místě v kategorii nejoblíbenější inscenace roku 2015, během mnoha repríz z ní diváci odcházeli domů s nadějí a dobrou náladou. Současná izraelská hra *Mikve* obsadila druhé místo v divácké oblíbenosti v předloňské sezóně, a to se u inscenací s vážnějším tématem stává opravdu výjimečně. Navíc byla Petra Janečková za roli Širy v širší nominaci na Cenu Thálie 2018/19. V současné době režisérka dokončuje dramaturgii skvělého českého románu Kateřiny Tučkové *Žitkovské bohyně*, kterou u nás v této sezóně také nastuduje. Cit pro práci s herci, schopnost uchopit velká a významná témata, smysl pro humor – to všechno jsou vlastnosti, se kterými přistupuje ke každé divadelní práci. A to nejen u nás, samozřejmě. Jezdila a jezdím se dívat na její inscenace do Liberce, Prahy, Jihlavy i Šumperku a pokaždé to pro mě představuje hluboký divadelní zážitek. Proto by si ani naši diváci neměli nechat ujít dialog s ní, který bude jistě víc než zajímavý. Sekundovat jí během večera bude **PETRA JANEČKOVÁ**, herečka, s níž režisérka pracovala na všech svých pardubických divadelních hrách. **LADISLAV ŠPNER** (hrál například v Kateřiněných kusech *Don Juan a Kiss me, Kate*) a **TOMÁŠ LNĚVČKA** (*Mezi nebem a zemí* či *Kiss me, Kate*) obveselí obecenstvo svými písněmi za doprovodu kytar. Ve čtvrtek **1. října** na Malé scéně ve dvoře proběhne večer plný zábavy a zajímavého povídání ve společnosti výjimečné režisérské osobnosti – Kateřiny Duškové. Přijďte s námi pobýtl!

JaU

ČETBA Z ČASŮ KORONY S MARKĚTOU PILÁTOVOU

M. PILÁTOVÁ, FOTO D. KONEČNÝ

Když jsme v minulé sezóně v době nouzového stavu, a tedy i zavřených knihoven, sháněli knížky, zejména dětské, které by naši herci mohli natočit k poslechu (NALEZNETE JE NA NAŠEM WEBU [WWW.VCD.CZ](http://www.vcd.cz) V SEKCI REPERTOÁR – POZN. RED.), napsala jsem MARKĚTĚ PILÁTOVÉ a poprosila ji o půvabný dobrodružný příběh japonské holčičky Kiko. Odpověděla ihned, poslala text v elektronické podobě, darovala právo k užití díla a ještě poděkovala za náš zájem.

Markéta Pilátová (narozena roku 1973) je spisovatelka, publicistka a hispanistka. Publikovala v řadě českých médií, zejména v týdeníku Respekt. Dvanáct let žila v Latinské Americe, kde učila česky potomky krajanů. Píše knihy pro dospělé – Žluté oči vedou domů, Tsunami blues, S Baťou v džungli... i pro děti – Víla Vivivíla a stíny zvířat, pokračování Víla Vivivíla a piráti jižního moře, knížka Kiko a tajemství papírového motýla byla nominována na cenu Magnesia litera.

Markéto, co tě před lety odvedlo do dalekého zámorí?

Spousta různých věcí dohromady – moje profese hispanistky, novinářky a spisovatelky, touha po tom, žít nějakou delší dobu

v zahraničí, touha po něčem dobrodružném, tohle všechno.

Plánovala jsi tam zůstat tolik let?

Ne, vždycky jsem si myslela, celých dvanáct let, že je to na rok.

Co tě na životě v Latinské Americe bavilo?

Zase spousta různých věcí... bavilo mě tamní pojetí života, které se tolik nesoustředí na plánování a nechává věcem volnější průběh, líbilo se mi brazilské pořekadlo, že spěchají jenom ubožáci, líbila se mi argentinská španělština a brazilská portugálština, našla jsem v LA spousta krásných přátelství a příběhů, líbila se mi příroda, která je v Latinské Americe nesmírně různorodá od pralesa, přes pampu po

velehory, oceán... nejvíc se mi ale líbí Patagonie a velryby, které se dají na různých místech LA zahlédnout.

A proč ses nedávno vrátila?

Vrátila jsem se, protože mi Česká republika začala připadat exotická a dobrodružná, protože se mi stýskalo po mé rodině a po mé horské zahradě ve Velkých Losinách, zatočila jsem znova žít nějaký delší časový úsek v Evropě, kterou mám hrozně ráda.

Píše se o tobě, že jsi doma v Praze a ve Velkých Losinách.

To je tuším tak tři hodiny autem. Vysvětlí nějak tuhle svou dvoudomost, prosím.

Je to jednoduché, v Praze máme s manželem podnájem, protože oba potřebujeme v Praze být kvůli práci, ale trvalé bydliště máme ve Velkých Losinách, kde máme dům a velkou zahradu a kde to považujeme za náš domov. A do Losin nejezdíme autem, ale vlakem, je to rychlejší, asi dvě a půl hodiny z Hlavního nádraží až do stanice Velké Losiny zastávka. →

Vzešla inspirace ke knize S Baťou v džungli z brazilských Baťových stop, nebo ses o něho zajímala už v Čechách?

Ne, v Čechách jsem se o rodinnou historii Baťů nezajímala, ale po příjezdu do Brazílie jsem se seznámila s vnučkou Jana Antonína Bati, Dolores Baťovou, která mi o svém dědečkovi vyprávěla a umožnila mi přístup do rodinného archivu.

Nedávno jsi napsala o Baťovi i knížku pro děti. Ta vznikla jak?
Původně jsem napsala portugalsky pro brazilské děti ve Škole Jana Antonína Bati v Bataypora takovou menší pohádkovou povídku, kterou vydal Generální konzulát v Sao Paulu česko-portugalsky. A když se o tom dozvěděl ředitel Nadačního fondu Jana Antonína Bati Robert Hájek, navrhl mi, abych napsala česko-slovenskou

knížku pro děti, protože Jan Antonín Baťa nezakládal nová města jenom v Brazílii, ale také založil město Baťovany, dnes Partyzánské na Slovensku. Takže jsem napsala nový příběh i se slovenskými Baťovany a zámek Bojnice. Do slovenštiny ho přeložila spisovatelka Jana Bodnárová.

Příběh japonské holčičky Kiko se odehrává na kroměřížském zámku. Jsou postavy tamějších duchů nějak inspirovány historií Kroměříže?

Ano i ne, když píšu hodně rešeršuji a pak si vyřešované věci upravuji podle sebe, spíš se jimi volně inspiрую.

Máš lehčí ruku při psaní pro děti, nebo pro dospělé? Nebo je to bez rozdílu?

Moc lehkou ruku nemám nikdy,

píšu poměrně pomalu. Psaní pro děti má sice kratší formát, ale je obtížnější v tom, že musíte mít skutečně originální nápad. Psaní pro dospělé je zase krásné v tom, že s textem žiju i několik let, hrdinové se stávají mými přáteli, je to zvláštní stav, který trvá dlouho, a to mám ráda.

Jaké máš teď plány doma v Čechách?

Jsem na volné noze a objíždím Českou republiku, ale i Německo, Bulharsko, Itálii a další země s knížkami, což jsem v minulých letech mohla dělat jen dva měsíce v zimě, kdy jsem byla doma. Na jaře to zbrzdil koronavirus, ale už se to vrací k normálu a opět plánuji čtení pro čtenáře v České republice a brzy snad doufám i v zahraničí. A taky dopisuji román a dvě dětské knihy. **JaP**

VENDULA HENCLOVÁ

**VERNISÁŽ
VE FOYER**

V sobotu 3. října se v Městském divadle uskuteční mimořádné představení detektivní komedie Sherlock v nesnázích, o které v březnu kvůli koronaviru přišli premiéroví předplatitelé. Oficiální přesunutou premiéru doprovodí tradiční vernisáž ve foyer – sezónu 2020/21 v naší divadelní galerii zahájí výtvarnice VENDULA HENCLOVÁ, jejíž díla zde budou k vidění až do poloviny listopadu do premiéry Noci na Karlštejně.

Vendula Henclová (nar. 1960) vystudovala výtvarné umění na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Vyučuje na Střední polygrafické škole ve Velkém Poříčí předměty Dějiny umění a Figurální kresba. Společně s manželem provozuje od roku 1996 v Náchodě Galerii U Mistra s palmou, která se zaměřuje na současné umění.

Volnou tvorbou se prezentuje již od osmdesátých let. Od devadesátých let se začala více soustředit i na teorii a došlo k otevření galerie. Ve své výtvarné práci se představuje především figurálně.

Pro svou pardubickou výstavu připravila autorka kolekci tematických tušových lavirovaných kreseb na téma divadla a filmu doplněnou interpretacemi obrazů z dějin umění.

RaS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 ☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
 📘 FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 PONDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
 STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
 PÁTEK 10:00–15:30
 ☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
 ✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 ☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
 LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
 ✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 16:00–17:00
 ☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 608 872 224
 PONDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
 PÁTEK 11:00–00:00
 SOBOTA 16:00–00:00
 NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

NADACE
 LENKY A ROMANA
 ŠMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
 ČLEN SKUPINY ENTERIA

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ŘÍJEN 2020 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. JANOUŠKOVÁ A E. LÁSKOVÁ, POCHYBY, FOTO P. ŠEDIVÝ